

at forsøge paa at bjørge Kreaturer og Heste, naar Stormfloden bryder frem derude, vil, haaber jeg, det høje Ting forstaa, at dette efterlader et Spor i Befolkningens Sind og Tanke, som gør det i høj Grad ønskeligt, at den hurtigst muligt bliver befriet for denne Byrde.

Under tysk Styre var det umuligt for os at opnaa saadanne Vilkaar, at Befolkningen kunde tænke sig at gennemføre Tanken om et Digeanlæg for det Areal, det her drejer sig om. Længere Syd paa, hvor man har faaet bygget et Dige med Støtte af den tyske Stat, selv om den kun var lille, kunde man gøre det, fordi det Areal, der blev beskyttet gennem Digeanlægget, var saa stort, at den Byrde, der kom til at hvile paa den enkelte Hektar, ikke blev større end, at der var Haab om, at Lodsejerne kunde bære det. Det Areal, der her er Tale om, er derimod saa smalt i Forhold til det Diges Længde, der skal bygges, at Befolkningen ikke har kunnet gaa med til Tanken om at faa det bygget paa de Vilkaar, vi kunde opnaa under tysk Styre. Som det ogsaa blev nævnt af den højtærede Trafikminister, er der Nord for os, paa det gamle danske Omraade, bygget et Dige fra Darum til Vester Vedsted. Ogsaa dér kunde man faa Diget bygget paa billigere Vilkaar for Lodsejerne, end vi har kunnet faa et Dige nede hos os, idet man under Ribe Dige har et beskyttet Areal paa 6 800 ha og en Byrde pr. ha for Lodsejernes Vedkommende paa 98 Kr. I det Andragende, Lodsejerne har indsendt til Ministeriet, tilbyder vi paa Forhaand at bære en Byrde af 200 Kr. pr. ha. Dette er et Udtryk for Befolkningens stærke Ønske om at faa dette Dige, og jeg ved, at man derhjemme i disse Dage med Haab og Forventning ser hen til den Behandling, Lovforslaget faar i dette høje Ting. Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister nævnte, at enkelte Lodsejere har rejst Indvending mod Opførelse af Diget; men jeg vil dog gerne bede ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at de interesserede Lodsejere er i alt 289, og deraf har 226 været med til at indsende Andragendet til Ministeriet og er altsaa traadt i Aktivitet for at faa Sagen gennemført. Kun 22 har rejst Protest mod Anlægget, nærmest fordi de er ængstelige for ikke i de nedadgaende Tider at kunne bære den økonomiske Byrde, som Bygningen af dette Dige fører med sig. 22 til 226 giver imidlertid kun 248 Lodsejere, og der var i alt 289. Det vil sige, at der er Lodsejere, som har holdt sig ganske uinteresserede i dette Spørgsmaal, hovedsagelig fordi ogsaa de var noget ængstelige ved den

Byrde, Lodsejerne vilde paadrage sig ved Digets Opførelse, men dog ikke paa nogen Maade vilde modsætte sig det, fordi de indsaa det store Gode, det betød. De Lodsejere, der har protesteret, bor i den sydlige Ende af Digelaget, om jeg saa maa sige. Deres Lodder ligger op imod et noget højere Drag i Landskabet og oversvømmes ikke nær saa tidt som Jorderne i Rejsby og Hviding Sogne, der ligger meget lavere. Det er for saa vidt rigtigt, naar man fra de to Smaabyers Side hævder, at Stormfloden ikke indtræffer saa tidt for deres Vedkommende, at den Skade, den forvolder, staar i Forhold til de Udgifter, de vil paadrage sig ved Digets Opførelse. Selv om man lavede et Fløjdige, der fritog dem for at faa et Dige langs Havkysten hen i Forbindelse med Diget fra Skærbæksiden, kan det imidlertid ikke paa nogen Maade lade sig gøre at fritage Lodsejerne i Havervad og Vester Aabølling for at faa Diget ind over deres Arealer, og den offentlige Interesse i dette Anlæg, den, der ligger i, at vi saa faar skabt et Helhedsværk imod Stormfloden paa den slesvigske Vestkyst, denne fælles Interesse kan ikke finde sig i, at der, naar vi nu endelig gaar til Sagens Gennemførelse, bliver et lille Hul tilbage, hvor Havvandet stadig under store Stormfloder kan strømme ind. Jeg synes, det er en Mangel paa Interesse for Fællesskabet, der udvises af de Lodsejere, der har protesteret.

Det fortælles om Ingeniør Dalgas, at naar han en Gang imellem — vel ikke saa sjældent — ude paa de jyske Heder, hvis Opdyrkning han har haft saa stor Indflydelse paa, skulde have anlagt en Afvandskanal — dette krævede under den Tids Lovgivning, at samtlige Lodsejere gav deres Tilslutning dertil —, at han saa holdt et Foredrag om Forholdene. Der var da en Del, som i første Omgang stemte for Anlægget; men det var ikke alle. Dalgas brugte da den Fremgangsmaade, at han stod op og erkendte sin manglende Evne til at klarlægge Sagen og holdt saa sit Foredrag om igen; det gjorde han saa tidt, indtil samtlige Lodsejere skrev under, bare for at slippe for at høre ham nok en Gang. Jeg haaber ikke, jeg behøver at tale saa indtrængende til dette høje Ting og gentage min Tale saa ofte, som Dalgas ofte var nødt til, men haaber, at det høje Ting vil tage med Velvillie paa Lovforslaget, fremme det hurtigt og vedtage det i den Skikkelse, hvori det er forelagt af den højtærede Minister for offentlige Arbejder og vedtaget af Folketinget.